

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE
HRVATSKE I ISLANDA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2010.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I ISLANDA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je od osamostaljenja sklopila 47 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temeljena na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile sa bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska, Velika Britanija) do sklapanja novih ugovora.

Potpisivanje Ugovora između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Islanda.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija

rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Islandu, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja generalno vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Islanda, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 10% na izvoru, dividende se oporezuju stopom od 5% kada je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% kapitala društva koje isplaćuje dividendu i stopom od 10% u svim drugim slučajevima. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države izravno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 39/2008 i 86/2008) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Islanda potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I ISLANDA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak.

Nacrt konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, glasi:

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I ISLANDA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu dana 6. srpnja 2010. godine, u izvorniku na hrvatskom, islandskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

Ugovor

između

Republike Hrvatske

i

Islanda

**o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju
izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak**

Republika Hrvatska i Island,

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak; i
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza
(u daljnjem tekstu "hrvatski porez");
 - b) u Islandu:
 - (i) porez na dohodak državi (*tekjuskattir rikissjóð*); i
 - (ii) porez na dohodak općinskim upravama (*útsvar til sveitarfélaganna*)
(u daljnjem tekstu "islandski porez").
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na sve iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica međusobno će se obavještavati o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. **OPĆE DEFINICIJE**

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije:

- a) izraz "Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
- b) izraz "Island" označava Island i kad se koristi u geografskom smislu označava državno područje Islanda uključujući njegovo teritorijalno more kao i područja izvan granica teritorijalnog mora Islanda nad kojima Island, u skladu s međunarodnim pravom, vrši suverena prava i jurisdikciju vezano za istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstva morskog dna ili njegovog podzemlja i voda koja se na njih nastavljaju;
- c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Hrvatsku ili Island, ovisno o sadržaju;
- d) izraz "porez" označava hrvatski ili islandski porez, ovisno o sadržaju;
- e) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- f) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- g) izrazi „poduzeće države ugovornice" i "poduzeće druge države ugovornice" označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- h) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
- i) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Islandu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
- j) izraz "državljanin" označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici;
- k) izraz "poduzeće" odnosi se na obavljanje nekog poslovanja;
- l) izraz "poslovanje" uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih djelatnosti neovisnog karaktera.

2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije, imat će značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice imat će prednost u odnosu na značenje koje taj izraz ima prema drugim propisima te države.

Članak 4. **REZIDENT**

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu, koja prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i njezinu lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. **STALNA POSLOVNA JEDINICA**

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto upravljanja;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;

- d) tvornicu;
 - e) radionicu; i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:
- a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja bilo koje druge pripremne ili pomoćne djelatnosti za poduzeće;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. - djeluje u ime poduzeća države ugovornice te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6.
DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, pravo plodouživanja nekretnine i pravo na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora te drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući tako nastale izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji dobar i dostatan razlog da se postupi drugačije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8. **POMORSKI I ZRAČNI PROMET**

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi pomorskim prometom na samom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. **POVEZANA DRUŠTVA**

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu poduzeća države ugovornice i društva druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prispomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada će ta druga država izvršiti usklađenje iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri određivanju tog usklađenja dužna pažnja će se posvetiti ostalim odredbama ovog Ugovora, a nadležna tijela država ugovornica će se prema potrebi međusobno savjetovati.

Članak 10. **DIVIDENDE**

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 (pet) posto bruto-iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10 (deset) posto kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
 - b) 10 (deset) posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Izraz "dividende" kako se koristi u ovomu članku označava dohodak od dionica, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica, sukladno propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj, a pravo temeljem kojega se dividende isplaćuju je stvarno povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može uvesti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koje se nalazi u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. **KAMATA**

1. Kamata nastala u državi ugovornici i isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 (deset) posto bruto-iznosa kamate. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamata nastala u državi ugovornici, ostvarena i stvarno korištene od Vlade države ugovornice, uključujući njezine lokalne vlasti, Središnju banku ili bilo koje financijsku instituciju u potpunom vlasništvu te Vlade, ili kamatu nastalu za zajmove za koje jamči Vlada, izuzima se od oporezivanja u prvospomenutoj državi.

4. Izraz "kamata" kako se koristi u ovom članku označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se kamata plaća stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos kamate. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada rezident druge države ugovornice, tako naplaćen porez ne smije biti veći od 10 (deset) posto bruto-iznosa naknada za autorska prava. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz "naknade za autorska prava" kako se koristi u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, uzorka ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kad je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na iznos zadnje spomenute naknade za autorsko pravo. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. **DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE**

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretna imovina što služi za korištenje brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2. i 3., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.
5. Odredbe stavka 4. ne utječu na pravo svake od država ugovornica da prema vlastitim propisima oporezuju dobit od otuđenja dionica ili prava u društvu, čiji je kapital u cijelosti ili djelomično raspodjeljen na dionice i koje je prema propisima te države rezident te države, koji je ostvarila osoba koja je rezident druge države ugovornice te je bila rezident prvo spomenute države u zadnjih pet godina prije otuđenja dionica ili prava.

Članak 14.
DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. U skladu s odredbama članka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini; i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime; i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 15.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 16.
UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao športaš od svoje osobne aktivnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od osobne aktivnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7. i 14. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.

Članak 17.

MIROVINE

Sukladno odredbama članka 18. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 18.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njezina lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za usluge obavljene za tu državu ili njezinu lokalnu vlast, oporezuju se samo u toj državi.
b) Takve se plaće, naknade i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se usluge obavljaju u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
(i) je državljanin te države, ili
(ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.
2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njezina lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene toj državi ili vlast oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članaka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na usluge obavljene u svezi s poslom što ga vodi država ugovornica ili njezina lokalna vlast.

Članak 19.

STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prispomenutoj državi samo sa svrhom svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 20.

OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen člankom 6. stavkom 2., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

Članak 21.

IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kad rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi.

Takav odbitak, međutim, neće biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati ovisno o slučaju dohotku koji je oporeziv u toj drugoj državi.

2. Ako u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

Članak 22.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljanima države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili bilo kakvim s tim povezanim zahtjevima koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba također primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Stalna poslovna jedinica, koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeće te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i umanjenja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 7. ili članka 12. stavka 6., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države.

4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, ne podliježu u prvospomenutoj državi nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati slična poduzeća prvospomenute države.
5. Odredbe ovoga članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i naziva.

Članak 23.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnomu lijeku predviđenom unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 22. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prvog saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provest će bez obzira na rokove predviđene unutarnjim pravom država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 24.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti koje su predvidivo bitne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu unutarnjih propisa koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa, koje uvedu države ugovornice ili njihova lokalna tijela, u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju država ugovornica primi temeljem stavka 1. smatrat će se tajnom kao i obavijesti dobivene prema unutarnjim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave razrezom ili prikupljanjem, ovrhom ili progonom ili odlučivanjem po pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1., ili nadzorom gore spomenutog. Te osobe ili tijela koristit će te obavijesti samo u takve svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Niti u kojem slučaju se odredbe stavaka 1. i 2. neće tumačiti na način koji državi ugovornici nameće obvezu da:
 - a) provodi upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica će poduzeti svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, čak i u slučaju kad ova druga država nema potrebu za takvom vrstom obavijesti u vlastite porezne svrhe. Obveza iznesena u prethodnoj rečenici je podložna ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici omogućavalo da odbije dati obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takve obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici omogućavalo da odbije dati obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 25.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 26.
STUPANJE NA SNAGU

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti, kojom jedna država ugovornica obavještava drugu državu ugovornicu, diplomatskim putem, da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor proizvodi učinak u odnosu na poreze na dohodak stečene tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon prvog siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 27.
OTKAZ

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok jedna od država ugovornica ne dostavi drugoj državi ugovornici, diplomatskim putem, pisanu obavijest o svojoj namjeri da otkáže ovaj Ugovor na ili prije tridesetog lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu. U tom slučaju, ovaj Ugovor prestaje proizvoditi učinak u odnosu na poreze na dohodak stečene tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon prvog siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je dana obavijest o otkazu.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 6. srpnja 2010. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, islandskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Gordan Jandroković, v.r.
ministar vanjskih poslova i
europskih integracija

Za Island

Össur Skarphéðinsson, v.r.
ministar vanjskih poslova

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sukladno odredbama članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Islanda o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.